

උන්ථාන සමයේ පස්වන සතිය

බදාදා

පළමුවන කියවීම

අපෝස්තුළුවරුන්ගේ ක්‍රියා පොතෙන් ගත් පාඨයෙකි.

ක්‍රියා 15 : 1-6

“මෝසෙස්ගේ නීතිය ගැන ප්‍රශ්නයක් මතු වේ.”

ජුදයෙන් සමහර දෙනෙක් අවුත්, “මෝසෙස්ගෙන් පැවත එන සිරිත ලෙස ඔබ වර්මපේදනය කරනු නොලැබුවහොත් ඔබට ගැලවීම ලැබිය නොහැකිය” යි සහෝදරයන්ට ඉගැන්වූහ. එහෙයින් ඔවුන් ද පාවුලු හා බර්ණබස් ද අතර වේගවත් වාද විවාද ඇති විය. මේ ප්‍රශ්නය ගැන අපෝස්තුළුවරුන් සහ සහා මූලිකයන්ගෙන් විචාරණ පිණිස පාවුලු සහ බර්ණබස් ද අන්තියෝකියෙන් තවත් සමහරෙක් ද ජෙරුසලමට යැවීමට නියම කරනු ලැබූහ. මෙසේ ඔවුහු සභාව විසින් යවනු ලැබූ පෙනිකිය ද සමාරිය ද මැදින් ගොස් විජානිත්ගේ හැරීම ප්‍රකාශ කරමින්, සියලු සහෝදරයන්ට මහත් ප්‍රීතියක් ගෙන දුන්හ. ඔවුන් ජෙරුසලමට පැමිණි කල සභාව ද, අපෝස්තුළුවරු ද සහා මූලිකයෝ ද ඔවුන් පිලිගත්හ. ඉන්පසු ඔවුහු දෙවියන් වහන්සේ තමන් ලබා ඉටු කරැවූ සියලු දේ ඔවුන්ට දැන්වූහ. එවිට පර්සිවරුන්ගේ ඇදහිලීමට අයත් සමහරෙක් තැගිට,

“වර්මපේදනය කරන්නටත් මෝසෙස්ගේ ව්‍යවස්ථාව පිලිපදින්නටත් ඔවුන්ට නියම කලයුතුය” යි කීහ. අපෝස්තුළුවරු ද සහා මූලිකයෝ ද මේ කාරණය ගැන කල්පනා කර බලන පිණිස රැස්වූහ.

දේව වාක්‍යය එසේය.

පිළිතුරු ගීය

ගීතාවලිය

122 : 1-5

පිළිතුර: ‘දෙව්මැදුරට යමු’ යි ඔවුන් කී විට මම ප්‍රීතියෙන් පිතෘ ගියෙමි.

ගීය:

“දෙව්මැදුරට යමු” යි ඔවුන් කී විට මම ප්‍රීතියෙන් පිතෘ ගියෙමි. එමිඛා ජේරුසලම අපේ දෙපා තිගේ වාසල ඇතුළේ තබා තිබේ.

එමිඛා ජේරුසලම මැනවින් සාදා තිම කල නුවරක් මෙන් ති ගොඩ තගන ලද්දිය. ඉශ්රායෙල් සෙනගට තියම කල ලෙස ගෝත්‍රයෝ, සම්ඳුන්ගේ ගෝත්‍රයෝ එතුමන් තමට තුති දෙන පිණිස මෙම තගරය වෙත පැමිණෙති.

මන්ද, සිංහාසනය, එනම් දාවිත්ගේ සිංහාසනය සෙනග විනිශ්චය කරන පිණිස එහි පිහිටා තිබේ.

සාධුකාරය

ආලේලියා! ආලේලියා!

“මාගේ බැටළුවෝ මාගේ කටහඬ අසති. මම ද ඔවුන් අඳුනමි.

ඔවුහු ද මා පසු පස්සේ එතියි” ස්වාමීන් වහන්සේ වදාරණ සේක.

ආලේලියා!

සුවිශේෂය

සුවිශේෂක ජුවාමිතුමන් විසින් ලියන ලද දේව වාක්‍යය නම් මෙසේය.

ජුවාමි 15 : 1-8

**“යමෙක් මා තුළ වසන් ද, මම ඔහු තුළ වැඩ සිටිමි ද
ඔහු බොහෝ පල දරයි.”**

“සැබෑ මිදි වැල මම ය. මාගේ පියාණන් වහන්සේ උද්‍යාන පාලකයාණෝය. උන්වහන්සේ මා තුළ ඇති, පල නොදරන සියලු අතු කපා හරින සේක. පල දරන සියලු අතු වඩා පල දරන පිණිස පාහින සේක. මා ඔබට වදාල දහම කරණකොටගෙන ඔබ දැනටම පිරිසිදුය. මා තුළ සිටින්න. මම ද ඔබ තුළ සිටිමි. අන්ත මිදිවැල ට යාවී නැත්නම් වෙන්ව පල දරන්නට ඊට නොහැකි සේ, ඔබ මා හා ඒකාබද්ධ නොවන්නහු නම්, පල දැරීමට ඔබට නොහැකිය”

‘මිදිවැල මම ය. ඔබ අතුය. යමෙක් මා තුළ සිටින්නේ ද, මම ඔහු තුළ සිටිමි ද, ඒ නැතැන්නේ බොහෝ පල දරයි. මන්ද, මාගෙන් වෙන්ව කිසිවක් කරන්නට ඔබට නොහැකිය. යම් නැතැන්නෙක් මා තුළ නොසිටින්නේ නම් ඔහු අන්තක් මෙන් පිටත දමනු ලැබ විසලී යයි. විසලී අතු එක්රැස් කොට ගින්නට දමනු ලැබේ. ඒවා දැවී යන්නේය. ඔබ මා තුළ සිටින්නහු නම් මාගේ වචන ඔබ තුළ පවතී නම් ඔබ කැමැති දෙයක් අයදින්න. එය ඔබට දෙනු ලැබේ. මාගේ පියාණන් වහන්සේ මහිමයට පමුණුවනු ලබන්නේ ඔබ බොහෝ සේ පල දරමින් මාගේ ගෝලයන් වීමෙන් ය.

සුවිශේෂ වාක්‍යය එසේය.